

Средња техничка школа Сомбор

***Семинарски рад
из филозофије***

***Тема:
Нацизам***

Ученик:

Попић Горан

Датум: 22.12.06.

Место: Сомбор

Немачка нација

Германски концепт нације сматра да нација није последица случајног избора. Нација је организам који тежи да се самоутврди, а његови означитељи су крв и тло. И данас код Немаца једино онај који је и по крви Немац може бити запослен у јавној служби као полицајац нпр. То да нација од својих чланова тражи жртве фиктеовска је лозинка, а Хегел је то оправдао тврдњом да се светска историја завршава у немачком контексту. *“Светски дух је дух новог света”* - каже Хегел у својој *“Филозофији историје”* - *“циљ германског духа је реализовање апсолутне истине као бесконачног одређења слободе и то оне слободе која за свој садржај има само своју апсолутну форму. Одређење германских народа је да буду носиоци хришћанског принципа.”*

Хегелова концепција је, наравно, јасна. Носиоци духовне и сваке друге слободе су наравно Немци. Коначно оваплоћење духа је немачка нација. Немци су носиоци светског духа, а пошто је основни принцип духа или бога – слобода онда су Немци барјактари слободе света. А тај изузетан статус припада им због тога што су они први схватили тајни смисао историје који је истинско људско заједништво. Хитлерови социјалисти су управо на оваквој структури покренули Немце у рат. Немачки војници су себе сматрали барјактарима слободе и због тога су се тако мотивисано и борили. Они су врло жустри и упорни борци.

Адолф Хитлер

Адолф Хитлер је гођен у Браунау на реци Инн у Аустрији, од мајке Кларе и оца Алоиса, железничара 20.априла 1889. Хитлер никада није завршио никакву школу, али је у младости желео да постане уметник, што његов отац није одобравао. После очеве смрти одлази у Беч како би студирао на Академији ликовних уметности. Положио је први пријемни круг, али други није прошао. Пошто је испробао срећу на неколико радних места (зидар, цртач разгледница), Адолф се почетком првог светског рата пријавио као добровољац у немачкој војсци. Хитлер се борио на првим линијама фронта током скоро целог рата без неког значајнијег напредовања у чиновима. Добио је немачки орден за храброст у борби Eisernes Kreuz. Као курир добија и чин разводника. У војсци га прати глас чудака- не пије, не пуши, избегава жене и јавне куће. Једини му је пријатељ пас Foxel. У пролеће 1918. за време савезничких напада у којима су коришћени и плинови Хитлер на кратко губи вид. Вест о капитулацији затиче га у Лазарету. По његовим речима тај тренутак је био прекретница у његовом животу. Одлучио је да постане политичар. Учествовао у револуцији и успостављању совјетске Баварске 1919. године. Исте године постаје члан националистичке Немачке радничке странке (касније Националсоцијалистичка радничка странка Немачке), а од 1921. њен је председник. Дана 9 априла. 1923. у Минхену покушава пуч са мањом групом истомишљеника због чега је осуђен на пет година затвора, али је пуштен на слободу након девет месеци. Након неуспелог пуча Хитлер је закључио да се мора послужити легалним средствима како би освојио власт. За време издржавања затворске казне настаје књига Моја борба (*Main Kampf*).

Пут до моћи

Хитлеров кључни тренутак је дошао с Великом депресијом која је захватила Немачку 1930. Демократска влада, успостављена у Немачкој (1919), такозвана Ваимарска република никада није била прихваћена од конзервативних политичара, док су јој се фашисти отворено противили. Социјалдемократе и традиционалне странке центра, као и странке деснице, нису имале програм ни одговор за Велику депресију. Једино су Нацисти имали нешто што се могло назвати програмом те су на изборима 1930 добили 18% гласова или 107 места у немачком парламенту и тако су постали друга странка по величини. Већина гласова за Нацисте дошла је од немачких сељака, војних ветерана и средњег слоја, тј. од слојева у немачком друштву који су били највише погођени с високом инфлацијом из 1920-тих те незапосленошћу која је владала током Велике депресије. Урбана радничка класа није превише обраћала пажњу на Хитлера. У наредне две године његова странка је наставила радити на проблему незапослености и 30. јануара 1933. године Хитлер постаје канцелар. Годину дана након смрти Паула вон Хиндербурга спојио је функције канцелара, председника републике и врховног заповедника. Тиме преузима читаву власт и постаје вођа (Führer) Немачке. Доласком на власт Хитлер је укинуо синдикате и заменио их Немачком радничком фронтом те забранио све политичке странке осим властите. Имовина, медији и сва културна збивања запала су под нацистичку контролу чинећи тако живот обичног човека завистан о његовој лојалности новој власти. Хиљаде антинациста одвођени су у логоре. Ослањајући се на своју тајну полицију Гестапо, Хитлер је утамничио своје политичке противнике, а многи Немци подржавали су га с много ентузијазма. Оптужујући црквене власти за мито, корупцију и неморал успоставио је властите бруталне моралне вредности. Укинуо је концепт људске једнакости тврдећи да су Аријевци супериорнија раса. Са све већом безобзирношћу прогонио је Јевреје.

1938. године окупирао је родну Аустрију и потом Чехословачку, а 1939. нападом на Пољску изазвао је 2. светски рат. У пролеће 1940. Хитлер осваја Данску и Норвешку, а нешто касније и Холандију, Белгију и Француску. Заведен жељом та тзв. животним простором и својом мржњом према комунизму у лето 1941. напада СССР. Године 1942. окупио је групу људи Reicha како би креирао тзв. коначно решење јеврејског проблема. Резултат тога била је градња концентрационих логора у којима је касније убијено 6 милиона Јевреја и противника нацистичког режима. За време хитлерове владавине на њега је покушано више атентата, а онај из 1944. који су организовали високи немачки војни чиновници је најпознатији. Верује се да је Хитлер извршио самоубиство 30. априла 1945. године пуцајући себи у главу.

Холокауст

Између 1942. и 1945. СС и саучесници, тј. колаборатори, системски су убили око 3.5 милиона Јевреја у концентрационим логорима. Такође велики број Јевреја је убијен мање систематски или је умрло од изгладнелости или изнемоглости радећи у радним камповима. Претпоставља се да је између 5 и 6 милиона Јевреја убијено или умрло од наведених разлога у Другом светском рату. Осим Јевреја: комунисти, хомосексуалци, Роми, хендикепиране особе, ментално заостале особе, јеховини сведоци, анти-нацисти, пољски интелектуалци и други су били циљеви у овом злочиначком пројекту. Елиминација свих ових, за нацисте непожељних група се генерално назива Холокауст. Сматра се да је Хитлер, заједно са Химлером, био идејни творац овог пројекта иако нема много докумената који то потврђују. То су били неофицијални разговори после којих нису остајали трагови. На конференцији

у Wennsee-у у близини Берлина, 20. јануара 1942. Хитлер је снимљен како говори: *"Једино елиминацијом Јевреја можемо вратити себи здравље."*

Када је Хитлеров зли ум смислио геноцид над Јеврејима као коначно решење за јеврејски проблем, није могао да пожели вољније, послушније и немилосрдније помоћнике него што су били Хајнрих Химлер и Рајнхард Хајдрих. Са хладнокрвним уживањем, они су постали најметодичније масовне убице свих времена, стално тражећи побољшање своје машинерије за убиство читаве расе. А своју смртоносну ефикасност су бележили са ревношћу послушних чиновника. Млади Химлер је допустио да га понесе плима антисемитизма и није видео ништа лоше у паролу да је боље убити неколико невиних људи него допустити да иједан кривац побегне. Октобра 1931. Химлер је у свом особљу запослио и Хајдриха. Његов брзи ум и маштовита суровост, у сарадњи са Химлеровом темељошћу и марљивошћу, произвели су смртоносни дуо кога ће се сви у Немачкој највише плашити. Нацистички кабинет 1935. одузима Јеврејима право на немачко држављанство, протерани су са свих државних послова, забрањено им је бављење било каквим професионалним звањима и нису смели поседовати предузећа. На Јевреје се обрушила медијска кампања мржње. Притисак на њих је стално јачао, а 1938. спаљене су све књиге које су написали писци јеврејског порекла. Под овим притисцима из Немачке бежи више од 180 000 Јевреја, док је сва имовина која је остала иза њих национализирана.

Националсоцијализам-животни поредак

НационалСоцијализам није обичан политички систем, још једна чврста диктатура. Политички системи нису природне творевине, тако да они никада не могу испунити потребе народа више него што зоолошки врт може испунити потребе животиња у кавезу.

НационалСоцијализам представља савремено оживљавање аријевског трибализма. То је препород аријевског рода-народа, развој, *начин животоша*, и као све што наставља да постоји у свету природе, оно се прилагођава сваком времену, околности и промени.

НационалСоцијализам познаје једино учење-*Народ и Ошацбина*! Свака одлука и сваки поступак заснован је на одговору једноставног питања: *"Да ли је шо добро за народ?"*

НационалСоцијализам сматра за зло све што уништава Народ: себичност, материјализам и скрнављење Божијих закона у вечном свету природе.

НационалСоцијализам препознаје да су идеализам, личност и раса кључне чињенице које су значајне и неопходне за опстанак и развитак Народа.

НационалСоцијализам је правилно изражен као *револуција у мисли*. Свест о себичности и личној удобности-богаћењу замењена је на *народном свеићу*: несебичан идеализам-спремност поставити интересе и благостање Народа изнад свих личних покуда.

НационалСоцијализам увиђа неопходност личности у вођству. Одувек је вођа са снажном личношћу који инспирише Народ ка дисциплини, вољи и пожртвовању потребан и неминован за велика достигнућа.

НационалСоцијализам препознаје да је власништво, култура и Богом одабрано место целе људске врсте унутар свог сопственог Народа и Расе.

НационалСоцијализам се *не* одаје расној мржњи, прогону и искоришћавању других раса, као општа притужба људи мотивисаних себичним интересима.

Национал Социјализам препознаје непромењиву и урођену неједнакост међу људском врстом, не само код индивидуа, већ и раса такође.

НационалСоцијализам препознаје да је Богом дата дужност Аријевцима да воде друге расе изван хаоса и врате се животу у складу са вечним законима природе, напретку, сврси постојања и вишем развиту човечанства.

НационалСоцијализам је једини чињенични поредак на свету у историји који није уништен или пропао сам од себе као утопије комунизма и демо(но)кратије, већ су га уништили страни фактори и туђи не-народни елементи.

НационалСоцијализам је кључ рађања народне заједнице која производи интелигенцију, васпитава своју омладину и отвара врата путу који даје виши ниво (дух, ум и тело) врсте људског рода. Историја нам је сведок а Истина звезда водиља.

Десет принципа Националсоцијализма

1) Будите искрени.

Национал Социјалиста се суочава са чињеницама желео он то или не. Неискреност је одлика непријатеља који је лажирао човеков начин живота, историју и садашњост. Национал Социјализам представља истински живот у најчистијем облику.

2) Верујте у Бога и у самог себе.

Бог поставља најснажнијим смртницима најтеже задатке како би елиминисао слабиће. Он жели да најбољи достигну и остваре највиши стандард живота: савршено човечанство.

Предајте себе потпуно судбини и Бог ће вас штитити у борби. Бог помаже само онима који помажу сами себи. Ако и не успете, докле год знате да сте дали све од себе нећете имати разлога да се стидите. Изгубићемо само ако одложимо наше оружје због сопствене слабости и кукавичлука. Постоји само једна врста бесчашћа - предаја.

3) Останите верни вашој Раси.

Нико не сме покварити оно што је природа стварала вековима расне еволуције. Ваш највиши циљ постојања је настављање те исте еволуције ка бољем, снажнијем и лепшем човечанству. Чистота највише расе је основа развита еволуције.

4) Борите се за своју Расу.

Борите се за свете идеале Национал Социјализма који представља срце ваше величанствене Расе. Само у борби ћете доказати од чега сте састављени. Само тако ћете сазнати ко поседује дух храбрости, опредељености и пожртвовања. Нико други вас не сме водити. Животна борба за опстанак довела је човека из прошлости до највиших достигнућа аријевске расе у садашњости. Наша борба ће изабрати најбоље појединце и они ће повести Национал Социјалистичку идеју до коначне победе

5) Ви сте супериорна индивидуа.

Бићете надјачани у овој борби пошто су најбољи увек у мањини. Одлуке које су створиле историју није доносила већина, већ углавном мањина људи. Ви сте представник вашег народа, али сте вољни да служите вашој раси.

6) Волите вашу расну сабраћу.

Нека ваша највиша осећања буду љубав према расној фамилији јер њима дугујете живот. Не плашите се нижег човека (расно инфериорног) и не прогањајте га. Ви сте супериорни, али нисте његови власници. Ако морате да се борите против њега немојте га жалити. Уништите вашег непријатеља сурово и коначно. Борите се против непријатеља и свима кажите истину о нижем човеку и колика је он претња аријевској фамилији.

7) Усавршавајте сународнике.

Сви Аријевци су ваша сабраћа, чак и они мање интелигентни и мање храбри. На вама, као Национал Социјалисте, је задатак да улијете храброст у њихова срца и да их информишете. Неки од ваших сународника су заведени и искварени злом које трује вашу расну душу. Њих не смете мрзети због њиховог стања дегенерације, већ их морате усавршити и дотерати, повратити их њиховој расној фамилији.

8) Одбаците декаденцију.

Декаденција је све што разара и уништава, физички или духовно, здравље и развитак наше аријевске расе. Не дружите се са декаденцијом и задржите расну и идеалистичку чистоту по цену сопственог живота. Ваш идеализам је ваша част. Све се мора ценити по питању опстанка и напретка наше расе. Све што задржава напредак и угрожава опстанак наше расе мора бити искорењено и уништено.

9) Најбољи појединци владају.

Највећа достигнућа на земљи су дела великих лидера. Расна заједница може достићи пуну снагу само ако поседује принцип вођства који поставља најбољег појединца на прво место. Неће бити величине без доброг вођства. Демократија је болест, почетак краја, увод у неизбежно уништење. Демократија води ка хаосу из кога ничу окрутне тираније. Вођа ипак персонификује највише животне законе и вољу.

10) Ништа није немогуће.

Верујте старој изреци: *"Ако постоји воља, постоји и пут."* Све се руши пред човековом непоколебљивом вољом. Неопходност су сва наша жртвовања како би ојачали сами себе и припремили се за највећу битку у историји. Победа ће припасти само највернијима, најфанатичнијима и најјачима - најбољима.

Нацистичке пароле

Будите другачији, будите побуњеник, будите слободан мислилац... Време је за промене... Будите нациста!

Нама требају борбени аријевски хероји, а не хипи пацифички слабићи!

Наоружани људи су слободни људи!

Није случајност да су Јевреји где год су ишли “прогањани“...Нико не воли да буде ускраћен за напредак! Народ од тога оболи!

Спасите Мајку Земљу од загађивања и јеврејских мисли!

У хришћанској терминологији Адолф Хитлер може бити још једна добра инкарнација Божје љубави за аријевску расу!

Адолф Хитлер ће вас спасити! Пустите га да уђе у ваше срце бели мушкарци , беле жене!

Адолф Хитлер: он је био у праву!

Адолф Хитлер се борио и умро за аријевску расу.

Адолф Хитлер!... он је мој лични пријатељ - пустите да његов дух такође уђе у ваше срце!

До 13. године, сви аријевски дечаци и девојчице требали би научити како да управљају тешком машинеријом, артиљеријом, аутоматским оружјем, познавати основне вештине преживљавања, борилачку вештину, поседовање велике количине књига нејеврејске мисли и да буду не-алкохоличари!

Нацисти

Националсоцијалисти, нацисти (пун назив Националсоцијалистичка немачка радничка странка, Nationalsozialistische Deutsche Arbeiterpartei, скраћено НСДАП), немачи политички фашистички покрет, који је у Минхену 1919. основао Адолф Хитлер. Служећи се демагошким радикализмом и фанатизмом у борби против последица немачког пораза у Првом светском рату, против Версајског уговора о миру, демократско-парламентарног поретка, превласти финансијско-капиталистичког друштва, социјалистичко-марксистичког схватања, грађанске културе, хришћанства, Јевреја..., потпомогнут масовном незапосленошћу, покрет је стицао присталице у немачким масама. Идеолошки принципи обезбеђивали су самовољу партијског вођства “директна акција“ означавала је најпре терор против радничког класног покрета и комуниста у Немачкој, затим нечувене злочине над другим народима у Другом светском рату. Основни принципи:

- 1) учење о надмоћи “аријевске“ расе “нордијског“ човека
- 2) антисемитизам

3) политизација целокупног живота и апсолутни “принцип вође“

4) укицање личне слободе и свих моралних обзира

Из таквог схватања родила се брутална борба против Јевреја, Словена и других народа, против сваког демократског и хуманог схватања. Сама партија била је организована по строгом војничком систему, тзв. Принцип вође (Führer prinzip); имала је оружане организације СА, СС трупе и друге; уз разне помоћне организације владала је целокупним друштвеним, привредним и политичким животом Немачке. Критика је била онемогућена, над свима је пазила тајна полиција, злогласни Гестапо (Geheime Staatspolizei, тајна државна полиција) и СД (Sicherheitsdienst, служба безбедности); концентрациони логори били су пуни.

Неонацизам

Неонацизам - покрет реакционих и екстремно националистичких снага, углавном у Италији и Немачкој, али и у другим земљама, који тежи оживљавању неких идеја нацистичке идеологије поновним ослањањем на слојеве чија је егзистенција у капитализму неизвесна и елементе који маштају о реваншизму. Поново полазе од критике неефикасности друштва заснованог на демократији; критике раскоши, наводне раскашаности у друштву и међу омладином, критикују парламентаризам, наводни јеврејски утицај и плурализам у политичком животу. Залажу се за ауторитет, ред, јаку државу, патријархални и милитаристички дух међу омладином и стављање националног интереса изнад свега. За највеће непријатеље сматрају комунисте и социјалисте. Покушавају се представити као носиоци бриге о друштву и поклоници “новог социјалног покрета“. У својој делатности припадници неонацистичких организација често се служе тероризмом.

Литература:

„*Маин Кампф*“, Адолф Хитлер

„*Највећи злотвори у историји*“, Миранда Твис, Народна књига, Београд, 2004.

„*Досије омега*“, Милан Видојевић, Metaphysica, Београд, 2001.